

# РЕШЕНИЕ

№ 2118

гр. София, 21.04.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 26.03.2012 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова**

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **10724** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на С. И. Б. от [населено място] срещу заповед № 145416 от 22.03.2010 г., издадена от началник отдел „Пътна полиция” - Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 171, т. 4 вр. чл. 172, ал. 1 от ЗДвП на оспорващия е иззето свидетелството за правоуправление поради неизпълнение на задължение по чл. 157, ал. 4 от ЗДвП.

Жалбоподателят счита, че оспорената заповед е незаконосъобразна и моли същата да бъде отменена от съда. Твърди, че не са му връчвани описаните в заповедта наказателни постановления, което означавало, че същите не са влезли в сила. Твърди, че са изтекли сроковете по чл. 82 от ЗАНН, както и че дори и да се отнемани контролни точки, той се явявал на обучения за възстановяването им. Иска се отмяната на обжалвания административен акт.

Ответната страна – началникът на отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, I отделение, IV състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

С оспорения в настоящото производство административен акт – 145416 от 22.03.2010 г., издадена от началника на отдел „Пътна полиция” - СДВР на С. И. Б. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 4 от ЗДвП – изземване на

свидетелството за правоуправление на МПС№[ЕИК], кат. В\*\*\*М, издадено от ОПП – СДВР. За да издаде обжалваната заповед, административният орган е приел, че на основание чл. 3, ал. 1 от Наредба № Из-1959/2007 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на МПС с влезли в сила описани в обстоятелствената част на административния акт осем броя наказателни постановления са отнети 43 бр. контролни точки. Посочено е, че С. И. Б. не е изпълнил задължението си по чл. 157, ал. 4 от ЗДвП да върне свидетелството си за правоуправление на МПС, тъй като е загубил правоспособността си по смисъла на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП.

В оспорената заповед са отразени следните НП и съответно броят отнети контролни точки: - НП № 123622 от 21.10.2005 г. с отнети 3 бр. контролни точки; - НП № 167601 от 14.01.2006 г. с отнети 10 бр. контролни точки; - НП № 160253 от 13.12.2006 г. с отнети 3 бр. контролни точки; - НП № 1913/8936/06/06.02.2007 г. с отнети 6 бр. контролни точки; НП № 1101/6423/06 от 08.03.2007 г. с отнети 6 бр. контролни точки; НП № 135239 от 09.10.2007 г. с отнети 3 бр. контролни точки, НП № 1101/4502/07 от 20.11.2007 г. с отнети 6 бр. контролни точки, НП № 116564 от 05.09.2008 г. с отнети 6 бр. контролни точки.

По делото е приложено заверено копие от НП № 123622 от 21.10.2005 г., издадено от ПП – КАТ – СДВР, с което на С. И. Б. се отнемат 10 бр. контролни точки на основание чл. 3, ал. 1, т. 17 от Наредба № I – 139/2002 г. (отм.) за нарушение на чл. 102, ал.1 от ЗДвП, като върху НП е отразено, че е връчено на лицето с обратна разписка. Приложена е обратна разписка относно изпратено писмо на адрес – [населено място], [улица], [жилищен адрес] като върху задната част на плика е положен печат на 11.02.2006 г. и пратката се е върнала „непотърсена”.

Приложено заверено копие от НП № 167601 от 14.01.2006 г., издадено от зам.началника на ПП – КАТ – СДВР, с което на С. И. Б. се отнемат 10 бр. контролни точки на основание чл. 3, ал. 1, т. 17 от Наредба № I – 139/2002 г. (отм.) за нарушение на чл. 102, ал.1 от ЗДвП, като върху НП е отразено, че е връчено на лицето с обратна разписка. Приложена е обратна разписка относно изпратено на 01.02.2006 г. писмо на адрес – [населено място], [улица], [жилищен адрес] като върху задната част на плика е положен печат на 23.02.2006 г. и пратката се е върнала „непотърсена”.

Приложен е препис от НП № 160253 от 13.12.2006 г., с което на оспорващия се отнемат 3 бр. контролни точки на основание чл.3, ал. 1, чл. 12 от Наредба № I – 139 от 2002 г. (отм.), като върху НП е отразено, че е връчено лично на адресата срещу подпис на 22.12.2006 г.

По отношение на описаното под № 4 НП № 1913/8936/ 06 от 06.02.2007 г. и описаното под № 7 НП № 1101/4502/07 от 20.11.2007 г. с оглед изявлението на ответната страна в молба от 21.12.2011 г. са изискани заверени копия от посочените НП заедно с доказателства за връчването им и влизането им в сила от РУП – Нова З., като е получено писмо изх. № 895 от 10.02.2012 г., вх. № 3899 от 16.02.2012 г. ( на л. 32 от делото), в което е посочено, че по отношение на лицето С. Б. няма съставени АУАН и НП за периода 2007 г. до настоящия момент.

Приложено е заверено копие от НП № 6423 от 03.01.2007 г., издадено от началника на РПУ М., с което на оспорващия се отнемат 6 бр. контролни точки на основание Наредба № I – 139/2002 г. (отм.), като върху наказателното постановление липсва отразяване на датата и начина на връчването му и датата на влизането му в сила.

С НП № 135239 от 09.10.2007г., издадено от зам.директор на СДП на оспорващия са отнети 3 бр. контролни точки на основание чл. 3, ал. 1, т. 12 от Наредба № I – 139/2002

г. (отм.) за нарушение на чл.6, т.1, предл. 4 от ЗДвП. Върху НП е отразено, че същото е връчено при условията на чл. 58, ал. 2 от ЗДвП на 15.09.2008 г. и е влязло в законна сила на 23.09.2008 г. Приложена е докладна записка, изготвена от ст.техн.сътр. Н. от 15.09.2008 г. за извършено посещение на адрес – [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 5 за връчване на НП № 135239 от 09.10.2007 г. , като на адреса лицето не е открито.

С НП № 116564 от 05.09.2008 г., издадено от зам.началника на отдел „ПП” – СДВР на оспорващия са отнети 6 бр. контролни точки на основание чл. 3, ал. 1, чл. 4, ал. 1, т. 22 от Наредба № I – 139/2002 г. за нарушение на чл.104 а от ЗДвП. Наказателното постановление е връчено на адресата на 30.11.2009 г. лично срещу подпис.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи: Оспорената заповед е връчена на лицето на 03.11.2011 г. срещу подпис, като жалбата на С. И. Б. до съда е подадена чрез административния орган с рег. № НП – 18768 от 16.11.2011 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, 4 и т. 5, б.”а” се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. По делото е представена заповед № I з-1393 от 09.08.2007 г. на министъра на вътрешните работи за упълномощаване на определена категория длъжностни лица за издаване на принудителни административни мерки съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, между които е началникът на отдел „ПП” при СДВР, който в случая се явява издател на акта.

Съдът намира, че при издаването на оспорената заповед е нарушен материалният закон. Съгласно чл. 150 а, ал. 1 от ЗДвП за да управлява МПС, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, което се издава от органите на МВР, като същото се издава при наличието на предвидените в закона условия (чл. 151 и чл. 152 от ЗДвП) и с него се удостоверява правоспособността на водача. С Наредба № I - 139 от 2002 г. (отменена, но действаща за периода на издаване на наказателните постановления) се определя първоначалния максимален размер на контролните точки и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, при извършването на които от наличните контролни точки на водач на МПС се отнема определен брой съгласно допуснатото нарушение. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата първоначалният максимален размер на контролните точки за отчет на извършваните нарушения на правилата за движение по пътищата от водачите на МПС е 39 контролни точки, като съгласно чл. 4 от Наредбата отнемането на контролни точки се извършва въз основа на влязло в сила наказателно постановление и според чл. 5, ал. 2 от Наредбата при налагане на наказания за нарушения, посочени в наредбата се отбелязва броят на отнетите контролни точки. По силата на разпоредбата на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление. За неизпълнение на това задължение в

чл. 171, т. 4 от ЗДвП е предвидено налагане на ПАМ – изземване на свидетелството за управление.

Оспореният административен акт е издаден на основание чл. 171, т. 4 от ЗДвП, като фактическо описание е посочено, че поради отнети на С. И. Б. 43 бр. контролни точки с описаните 8 броя влезли в сила наказателни постановления, той е загубил правоспособността си, като не е изпълнил задължението си по чл. 157, ал. 4 от ЗДвП – да върне свидетелството си за управление на МПС.

Съдът намира, че от събраните по делото доказателства не се доказват фактическите основания, описани в оспорената заповед.

За да е налице релевантно отнемане на контролни точки, а в резултат на това да може да се установи преминал ли е максимално допустимият им брой, е необходимо да е установено по надлежния ред извършването на някое от визираните в чл. 3, ал. 1 от Наредба № I -139/2002 г.(отм., действаща към датата на издаване на НП) нарушения. За да е установено по надлежния ред административното нарушение, е необходимо наказателното постановление, което го констатира, да е станало окончателен, изпълняем, т. е. да е налице влязъл в сила административен акт. Само този акт има изпълнителна сила и с оглед на това поражда предвидените в правната норма правни последици. Съгласно чл. 64 от ЗАНН влизат в сила наказателните постановления, които не подлежат на обжалване, не са били обжалвани или са обжалвани, но са били потвърдени или изменени от съда.

Следователно, едва след настъпването на някой от посочените юридически факти наказателното постановление ще е влязло в сила и по надлежния ред ще е установено извършването на съответното нарушение и на нарушителя ще следва да бъдат отнети съответния брой контролни точки. За да се установи, че дадено наказателно постановление е влязло в сила, е необходимо да се установи датата, на която то е съобщено на адресата, и съответно факта подлежи ли то на обжалване или не. Ако подлежи на обжалване, то е необходимо да се докаже по безспорен и категоричен начин, че адресатът на акта не е упражнил субективното си право на жалба. Правото на обжалване, както е известно, възниква от деня на връчване на акта – чл. 59, ал. 2 във вр. с чл. 58, ал. 1 от ЗАНН. Ако е упражнено правото на обжалване, следва да се установи, че с влязло в сила съдебно решение наказателното постановление е потвърдено. Доказателствената тежест за тези релевантни факти е на административния орган – чл. 170, ал. 1 от АПК.

Видно от съдържанието на всяко едно от НП отнетият брой контролни точки се отнася до описаните в тях нарушения на ЗДвП и правилно е посочената съответната приложима норма на чл. 3, ал. 1 от Наредба № I – 139 /2002 г. (отм.).

По отношение на връчването и влизането в сила на НП съдът намира следното:

По отношение на първото посочено в заповедта НП № 123622 от 21.10.2005 г. е отразено, че с влизането му на оспорващия се отнемат 10 бр. контролни точки, а в заповедта е отразено, че се отнемат само 3 бр. контролни точки. Така констатираното разминаване в точния брой контролни точки, които според ответника се отнемат с влизането в сила на НП, не може да бъде тълкувано във вреда на оспорващия, тъй като в противен случай би се стигнало до влошаване положението на жалбоподателя, което е недопустимо. За връчването на НП е приложена обратна разписка, изпратена на адреса на санкционираното лице, посочен в издаденото НП и същата е върната с отбелязване „непотърсена” на дата 11.02.2006 г. Следва да се приеме, че НП е връчено на посочената дата и същото е влязло в законна сила, поради което с цитираното НП се

отнемат 3 бр. контролни точки на оспорвания съгласно отразеното в административния акт.

По отношение на второто посочено в заповедта НП № 167601 от 14.01.2006 г., с което на оспорвания се отнемат 10 бр. к.точки следва да бъде прието, че същото е влязло в сила, доколкото са налице доказателства за изпращането му на адреса на наказаното лице чрез писмо с обратна разписка и писмото се е върнало с отбелязване на дата 23.02.2006 г. като „непотърсено”.

По отношение на НП № 160253 от 13.12.2006 г. се установява, че същото е лично връчено на адресата си на 12.12.2006г., поради което следва да се приеме, че е влязло в законна сила.

Описаните под № 4 и № 7 НП № 1913/8936/06 от 06.02.2007 г. и НП № 1101/4502/07 от 20.11.2007 г. не са представени по делото въпреки дадената на ответната страна възможност и изискването им с писмо от 31.01.2012 г.от РУП – Нова З., поради което не може да се приеме, че с тях са отнети посочените в заповедта бр. контролни точки (6 бр. к.т. по първото и 6 бр.к.т. по второто НП).

По отношение на описаното под № 5 НП № 1101/6423/06 от 08.03.2007 г. е представено заверено копие от НП № 6423/03.01.2007 г., издадено по отношение на С. Б. с отразени в него 6 бр. к.точки, но не са представени доказателства от ответника за връчването му на наказаното лице.

За връчването на НП № 135239 от 09.10.2007 г. е представена докладна записка, изготвена ст.техн.сѣтр. Н. за посещение на адреса на С. Б. на 15.09.2008 г. с цел връчване на описаните в докладната записка 3 бр. НП, измежду които е и НП № 135239 от 09.10.2007 г. Отражено е, че лицето не е открито на адреса, поради което върху НП е посочено, че същото е връчено по реда на чл.58, ал. 2 от ЗАНН на 15.09.2008 г. и е влязло в сила на 23.09.2008 г.

НП № 116564 от 05.09.2008 г. е връчено лично на С. Б. на 30.11.2009 г., като по делото е представено разпореждане по н.а.х.д. № 260/2010 г. по описа на СРС, НО, 98 състав за прекратяване на производството по делото и същото е влязло в сила на 02.03.2010 г.

Въз основа на гореизложеното съдът намира, че е доказано надлежното връчване по реда на чл.58, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН на 5 бр. от описаните общо 8 бр. НП, а именно: НП № 123622 от 21.10.2005 г., № 167601 от 14.01.2006 г., № 160253 от 13.12.2006 г., № 135239 от 09.10.2007 г. и № 116564 от 05.09.2008 г. По отношение на НП № 8936 от 06.02.2007 г. и НП № 4502 от 20.11.2007 г. не са представени заверени копия от същите, а по отношение на НП № 6423 от 08.03.2007 г. няма ангажирани доказателства за връчването му на лицето и съответно, за влизането му в сила.

Следователно, по описаните 5 бр. НП, за които следва да се приеме, че са надлежно връчени и същите са влезли в законна сила, на лицето се отнемат общо 25 бр. контролни точки, който бр. не надхвърля максимално установения от 39 бр. контролни точки.

Въз основа на установените по делото факти и събраните доказателства не може да се направи обоснован извод, че към датата на издаване на оспорената заповед на жалбоподателя са отнети 43 бр. контролни точки и той е изгубил правоспособността си, както твърди ответната страна. Доказано е само връчването и влизането в сила на пет броя НП, с които се отнемат 25 бр. контролни точки, но липсват доказателства за съставянето и надлежното връчване на останалите 3 бр. НП, за да се приеме, че същите са влезли в законна сила и това да доведе до отнемането на предвидения в тях съответен брой контролни точки.

Следователно, оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон, тъй като административният орган не е доказал по категоричен начин, че на жалбоподателя са отнети 39 бр. или повече контролни точки с влезли в сила НП, което да обоснове задължението на лицето да върне свидетелството си за управление на МПС по чл.157, ал. 4 от ЗДвП, за да бъде наложена принудителната административна мярка – отнемане на свидетелството за управление по чл. 171, т. 4 от ЗДвП.

По тези съображения жалбата на С. И. Б. се явява основателна и оспорената заповед № 145416 от 22.03.2010 г. на началника на отдел „ПП” - СДВР следва да се отмени като незаконосъобразна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, IV състав,

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. И. Б. от [населено място] заповед № 145416 от 22.03.2010 г., издадена от началника на отдел „Пътна полиция” - Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 171, т. 4 вр. чл. 172, ал. 1 от ЗДвП на оспорващия е иззето свидетелството за правоуправление поради неизпълнение на задължение по чл. 157, ал. 4 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

Административен съдия: